

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Separat Spiritum ab animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

quando cato te tentat, cogita, te esse spiritum.
 cum possit tibi cum carne & sanguine? cur ita vilescas,
 ubi deus in te? Et si spiritus es in creatione,
 in predestinatione; debes etiam esse spiritus
 in conversatione, conversando cum spiritibus cœle-
 stibus, & amando ac desiderando bona spiritualia,
 ut non sis in terra.

CONSIDERATIO

III.

AMOR DEI,

Separat spiritum ab anima.

Mor Dei non habet solum vim, separandi animam
 a corpore, sed etiam dividendi spiritum ab anima.
 que trahit, ac transfert in Deum partem superiorem
 animæ, que est intellectus & voluntas, relinquendo
 partem inferiorem in corpore. *Felix divisio, ait Gerson*
Richardo, & mirabili separatio! Quod corpulentum
spiritum remanet: & quod spirituale est, usque ad con-
versationem divinam glorie sublimatur.
 Hic debet esse finis Christi-ani, hæc tota ejus occu-
 patione, separare spiritum ab anima; non perimitendo
 spiritum, partem nobilissimam ac dignissimam, ver-
 tute; sed curare, ut assurgat in altum. Hinc di-
 visio est, nec sine magna ratione, quod anima sit magis
 amata, quam ubi animat. Quia ubi amat, ibi repe-
 ritur cum nobiliore sui parte, intellectu & voluntate;
 ubi animat, ibi est tantum cum parte minus nobili,
 insensante & vegetante. Sorsum ergo, cor generosi-
 miter ad altissimum finem, qui Deus est, conjunge
 spiritum tuum spiritui Dei tali ratione qua faciat, ut
 sint unus spiritus: quemadmodum Apostolus docet;
qui deus est, unus spiritus est.

O beatam unionem ! quæ sequitur ex alia beatitudine a
paratione ; quæ separatur spiritus ab anima , bonæ , sed
cum Deo. En , ô mi amantissime Deus , doctus & sanctus
consecro , pro omni tempore & æternitate , meam in
meum spiritui tuo , spiritum creatum in creato , spiritum
ram Creatori. Totus intellectus meus occupatur per
per in tui sancta cognitione , & tota voluntas mea amet
tuo sancto amore.

CONSIDERATIO IV.

AMOR DEI,

Separat spiritum à spiritu.

Hic est ultimus effectus , & quasi summa in
ris divini : quia anima , Deum perfecte
sic unitur , intimatur , ac transformatur in illo
pelago infinitæ bonitatis , ac dulcedinis Dei ,
nostra dimittat seipsam : inquit Gerson. Hoc
dat seipsam , & acquirat Esse divinum : non quod
iat propriam creatam essentiam ; sed quod
esse permanendo , non cognoscat , non amet ,
tial aliud , quàm Deum : & si cognoscat ,
seipsam , cognoscat & amet in Deo , & solum
Deum.

O felix mutatio , & beata conversio ! Corp
vertitur in spiritum , spiritus in Deum. Corpus
naturam corporis , induit conditiones , ac proprie
spiritus : & spiritus creatus , manens creatus ,
mit attributa , & perfectiones Dei. Hac longin
opera , & heroica facinora Divini Amoris ,
carnem in spiritum , & spiritum in Deum.
ia altera vita plenè perficitur , ubi corpus erit
penetrabile & immortale ut spiritus : Spiritus